

Morgenavisen Stavangeren

Nr. 55

Mandag 5. mars 1956

40. årgang

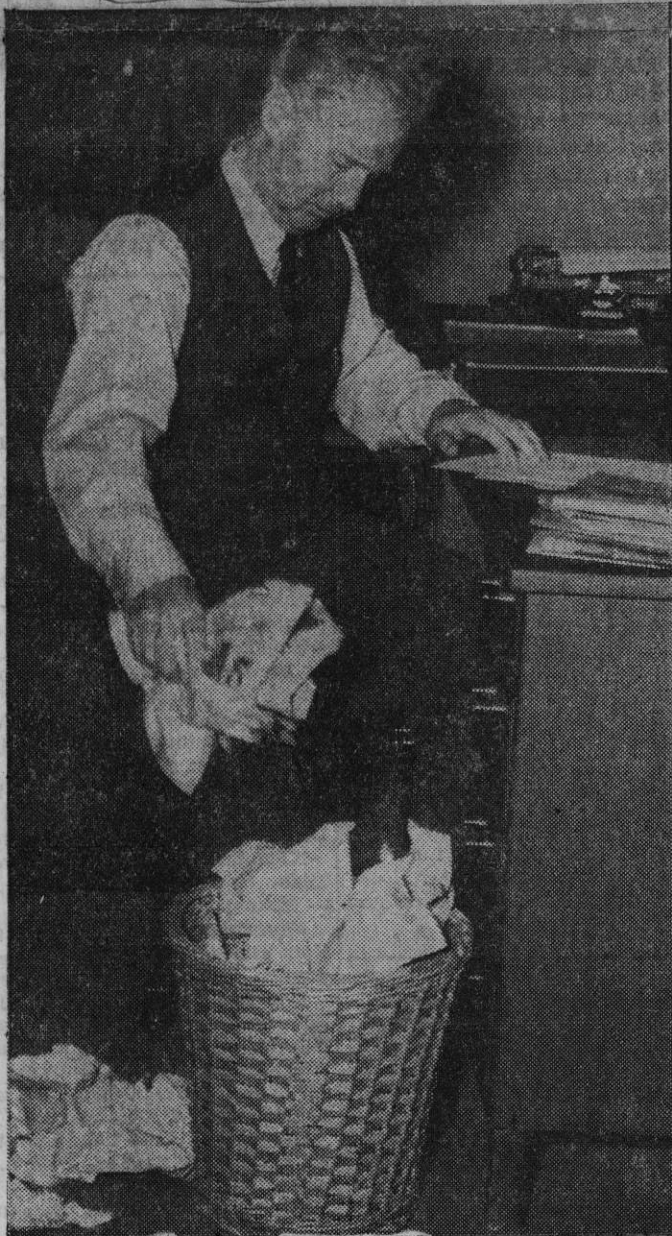
12.02.004

Et budskap gitt fra scenen

Stor interesse omkring Moralsk Opprustningsforestilling i Teatret i går

Det var rene folkevandringer til Teatret i går middag. Lett var det å skjønne at noe utenom det vanlige skulle foregå. Det var da også Moralsk Opprustning som innbød til teaterforestilling, den samme som nylig ble gitt i Kristiansand for en rekke uker. Peter Howards «De virkelige mennesker». Nå var det Stavanger som ble besøkt for tur, og fullt ble det her også.

Peter Howards skuespill er ikke stor diktning, men det er utmerket til sitt bruk: Til utbredelse av MRA's ideer. Til propaganda. Howard har selv vært journalist, og han har valgt en avis-redaksjon som skueplass. Der er kanskje ikke så få redaksjoner i verden i dag der akkordens og uredelighetens ånd holder til huse på grunn av trykk utenfra, med politisk maskepi som bakgrunn. (Fortsettes side 2)

Lektor Reidar Braathen som sjefredaktøren.

Et budskap . .

Forts. fra 1. side
grunn. Slik er det i hvert fall i «Dagens Ekko», med sjefredaktøren ført bak lyset av en lumsk og målbevisst sekretær, med en nyhetsredaktør som gir slipp på sine overbevisninger så lenge han har stilling og utsikt til større gasje. Og vi møter andre typer fra en redaksjon, den unge lovende reporteren, den fuktige teaterkritikeren, den kvinnelige medarbeideren, som med slett skjult misnøye må finne seg i å skrive reportasje om åpningen av et nytt folkebad, budet som tumler inn og ut osv.

Midt opp i dette begynner det å skje noe. En tidligere medarbeider i avisen er kommet høyt opp i politikken, han øyner sitt livs store mål: å bli statsminister. Det ser ut til å gå, det som skal til er en artikkel mot den sittende regjering i «Dagens Ekko». Men Eric Hamilton er selv medlem av regjeringen. Ingen må vite at han har vært innom i avisen.

John Brook, den unge journalisten, er det som innleder «forvandlingen» i redaksjonen. Han har en beklemmende følelse av at Hamilton, som han hittil har sett opp til, er ute på et moralsk skråplan. Den unge mannen har nylig lest en tale som har gjort et dypt inntrykk på ham. Han vil ikke være med i «spillet» lenger, og sier modig fra. Det blir heftige sammenstøt, men da teppet går ned for siste akt, er «Dagens Ekko» blitt en helt annen avis enn før. Det er kommet ren luft i redaksjonen.

Skuespillet er anskuelig i sine virkemidler, og det har fart over seg. Det er ikke vanskelig å se løsningen på den konflikten som oppstår, men spenning er der like fullt.

Og spillet får en kalle høyst respektabelt, med amatørernes mangel på rutine erstattet av kultivert fremtreden. Navnene står ikke i programmet, men en vel orientert sidemann i teatersalen kunne fortelle oss at de som er med er lektor Reidar Braathen fra Stabekk, Aage Andersen (som har oppholdt seg meget i fjerntliggende land), stud med. Sturla Johnson, professor Eiliv Skard, lærer Torleif Gundem (også litt av en kosmopolitt), maleren Victor Smith, fru Ingebjørg Børresen (gift med kontorsjef B. i Norges Bank), lege Maud Krohn (som har tilknytning til Stavanger) og fru Nunny Segelcke.

Etter skuespillet fulgte presentasjoner og en rekke små taler. Professor Skard uttalte at han hadde sett fram til besøket i Stavanger med ekstra forhåpninger. Han forestilte så noen av gruppen: direktør John Fiskaa, Kristiansand, med frue, ombudsmann Søderlund, Sverige, en finsk kvinnelig journalist som talte ved hjelp av tolk, direktør Alfred Nielsen, Danmark, direktør Trygve Brekke, Stavanger. Alle hadde noe å si om sin tilknytning til MRA, og ga uttrykk for sin faste tro på bevegelsens store betydning.

STAVANGEREN

5 MARS 1956